

Taivas hymyilee

Säv. ja san. Terttu Lajunen

F B \flat F B \flat C F B \flat

1. On ke-vään ai - ka meil - lä ja ai - ka au - rin - gon. Ke - veil - lä as - ke -

F Dm F C7 F F Dm Gm C7 F C F

⁶ leil - la käy kul - ku huo - le - ton.

4

**Ei rauhaa voi se antaa
ihmisen sydämeen.
Niin moni meistä kantaa
kuormaansa itsekseen.**

1

**On kevään aika meillä
ja aika auringon.
Keveillä askeleilla
käy kulku huoleton.**

5

**Kun Isä meille antoi
Poikansa ainoan,
Hän syntikuorman kantoi
puolesta maailman.**

7

**On lähde puhdistettu
- saa juoda janoinen -
ja pöytä valmistettu
uhrilla Jeesuksen.**

2

**Nyt laulu ilman täyttää
ja metsä iloitsee.
Maa ihmeitensä näyttää,
ja taivas hymyilee.**

6

**Myös sydämeemme kevät
voi päästä kukkimaan. -
Pisarat säteilevät
saan tyhjään astiaan.**

8

**Hän etsivälle näyttää
tien kotisatamaan,
voi rukouksen täyttää,
ja ovi aukaistaan.**

3

**Maa vaikka roudan alta
vapaaksi päässyt on,
se luomistuskissansa
on vielä rauhaton.**

9

**Voi vuoret pois Hän siirtää
tai maankin radaltaan. -
Kun nimemme Hän piirtää,
se säilyy kirjassaan.**

La 13.5.2000 klo 11, nro 1059

Kirjasta "Matkalla" s. 67